

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутності Христа

СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?

Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowna Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. IX

МІСЯЧНИК

№ 1

Січень

(January)

1939

ЗМІСТ:

Любимі Справедливості (Часть 2)	3
Визов	5
Бражілля	6
"Незвичайна Робота"	7
Справедливість	8
Гроза	9
Любимі Справедливості (Часть 3)	11
Вірний	12
"Дивовижне Діло"	13
Вірша Громада	14
Річна Книжка і Календар	2

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГОВА
Іса. 43:12

© WTB & T.S.

ВАРТОВА БАШТА

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми" — Ісай 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Їєгос був початком Їєго творіння й активним слугою в творенні всіх речей; що той Їєгос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив Їєго на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щобі набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й виславив Їєго понад усякі творіння й понад усі імена і одягнув Їєго в всю силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сноп, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа — се діти Снопу, члени Єгової організації і Їєго свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Їєго заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoц царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав устанавляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владом Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

КАЛЕНДАР НА 1939 Р.

Річний Текст на рік 1939 є на часі: "Та не подужають тебе." (Ерем. 2:19) Щоб всі по стороні Єгови й Їєго Царя й Царства мали сво підкріплюючу обітницю щодня перед ними під час року 1939 сей текст становить заголовок Нового календаря разом з прекрасним три-кошоровим образцем в символічний спосіб, захислюючи сповнення обітниць показуючи клясу Еремії й її товаришів. Гра долинні знаходиться лист президента Товариства призначуючи періоди наукової служби на рік 1939. Се добрий відносник для вісників Царства. Книжечка місяців призначена до календаря виставляти призначені періоди скрізь року. Слути або рові повинні замовляти календарі гуртово для всіх бажаних календарів. Грошей залучати 25 ц. за один календар, або \$1.00 за п'ять (5) на одну адресу.

РІЧНА КНИЖКА НА РІК 1939

Річна книжка на рік 1939 становить не лише обширне описання світового руху свідків Єгови через минулий рік служби, котрий те сплю є важким інтересний, дотикаючий й порушуючий, але також подє обширний стяг інформації відносно зросту праці

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щобі допомогти людям пізнати Бога Єгови і Їєго заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для допомогти свідків Єгови. Він уможливив систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старастся о иншу літературу яко помічу в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Їєго любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розслідування свого змісту а, світлі св. Письма. Він не мішанься в жадні суперечности, ані Їєго сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тій краї. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграницні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Присмо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бізнесу, що не можуть заплатити за сей журнал, а щире бажать Їєго читати, вислаємо даром, есая о се попросити. Ми радісно бажать допомогти таким потребуючим, ал. після поштової регули, вони мусять прислати письмевну апликацію кожного року. Увага для передплатників: Посылку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба до о се попроситися. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

і т. п. Отже тому ся книжка є дуже зручною й потрібною для всіх активних вісників яко часовий відносник. Вся зібрана інформація яка є поміщена в сі книжці була пригтовлена президентом Товариства. Також в сій книжці є поміщений Їєго коментар на річний текст 1939 р. як рівнож тексти і коментарі на них на кождий день в році. Сі днені коментарі взяті з прошлорічних Вартових Баштів. Кождий активний вісник Царства й всі шукаючі дороги до Снопу повинні постаратися о сю книжку на новий рік. Мале видання сьої книжки вносить кошт друкування вищий, отже потреба вимагає питати 50 ц. за одну копію. Обовязком зборних слуг прислати всякій ордер для всіх членів збору гуртово.

"ВАРТОВА БАШТА" ПЕРІОД ПРАЦІ

Чотири повних місяці року 1939, від початку січня аж до кінця квітня, є віддані для найцільшої, як не найважчої до тепер кампанії оголошення Царства Єгови. Сей час є деагнований "Вартова Башта" період праці, а се через оферту яка була зроблена через постанова Товариства, т. є, пренумерата на один (Продовження на стр. 16)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LX

Січень, 1939

№ 1

ЛЮБИМЦІ СПРАВЕДЛИВОСТІ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 15-го вересня, 1938]

"Бо Господь справедлив і любить правду. Лице його бачить праведника." — Пс. 11:7.

ЧАСТЬ 2

ЕГОВА з ласки до своїх свідків тепер відкриває найменші дрібні річи відносно свого приготування до битви великого дня, і котра то битва навіки рішить те велике питання, яке через століття було перед сотворіннями. Те питання є: Хто є Всевишнім і кого люди мусять слухати? Той образ зроблений в минувшині і тепер ясно відкритий і зрозумілий для Божих людей, не лишає ніякого сумніву як те питання буде поладжене. Одкриття сих образів побільшає віру Божих людей і робить їх надію сильною, і вони радуються. Із надто многих доказів вони знають, що та велика битва є Божа битва і що поразка буде певна і що ті, хто останеться правдивим і стійним в їх посвяченню до Бога і Його Царя, буде визволений. Бог не лише відкриває своє приготування до битви, але Він також відкриває своїм людям ворога і його позицію, щоб Його люди не були взяті несподівано. Се час небезпеки, і Бог потішає своїх людей, показуючи їм наперед що має взяти місце.

ДИЯВОЛЬСЬКІ ПРЕДСТАВИТЕЛІ

"Коли писання о найвисшости виринає, тоді Диявол старається, щоб і його сторона була представлена; і Бог не перешкаджає йому в сім змаганню. Се помагає тим, що вповають на Єгову, доказати їх стійність, підчас коли інші йдуть за Божим архіворогом і вони стрінуть їх справедливу нагороду. В сім пророчім образі, над котрим тут застановляємося, завітуючі Божі люди стояли готові до битви побіч гори звернувшись до филистіїв, котрі стояли на проти гори на другім боці долини. У тім таборі Филистіїв був великан так званий Голіят, представитель Диявола, котрий зневажав Бога і його завітуючих людей. Імя "Голіят" значить "вигнання". Можливо, що він походив від великана "Рефаїма", котрий колись займав Палестину і був вигнаний наїздниками; і се поставило його в класу "вигнанців". Задля його величезної будови і зброї яку він носив, він страшив всі звичайні сотворіння, і безсумніву Филистії прийняли його до своєї армії і поставили його до битви з Ізраїльтянами, бо вони бажали настрашити Ізраїльтян; але Голіят був там головно як пред-

ставитель Диявола, котрий старається настрашити тих, що стали по стороні Бога і тих, що признають за сторонників Бога. Із зневаги Голіята виринуло питання: Хто є всевишнім? Хто становить висшу владу? Таке то питання стояло перед людьми через довгий час і тепер стоїть перед усіма народами. Як Филистії представляли тих людей, що стали проти Бога і проти царства, і проти всього, що іменується ім'ям Бога і Христа, чи то з імена чи на правду, і вони взявши Голіята і виставивши його до боротьби, — се показує, що Голіят особливо представляв Диявола і представляв те, що сьогодні є цілком проти Бога і проти Божого царства. Новочасні Филистії виставили сьогодні величезну потвору, спеціального представителя Диявола, щоб настрашити майбутніх поклонників Бога, і сим чином вони надіються настрашити всіх інших від Бога і Його царства. Сю потвору можна назвати "державна релігія", т. е. наука або наущення що ставить державу понад Бога і все приналежне до царства Божого. В тім часі поганський Рим "державна" був найвисшою властю. Та сама річ тепер ожила в сих "останніх днях" або "лютих часах" і тепер зневажає Всемогучого Бога і противиться поклоненню йому. Тепер та влада є вивисшена і кермує життям усіх сотворінь і вимагає, що всі мусять підлягати "державі". Ся річ появилася головно в Росії у формі комунізму або більшовизму, також у фашиській Італії і нациській німеччині. Рим Католицька Гієрархія, під ім'ям і плахтою "християнська релігія" тепер в перегонах з тією потворою, "державною релігією", щоб побачити хто з них дістанеться на верх і буде контролювати землю. Історія Римо Католицької Гієрархії відкриває факт, що вона часто береться за якубудь позицію, щоб лиш виграти справу; і побачивши, що та потвора державної релігії є відповідним знарядом коли її можна контролювати, Рим Католицька Гієрархія приймає подібні практикування і звичаї і впускає в рух машину, щоб змусити поклонятися прапорам, ради "державної безпеки", "єдності народів", диктаторів, і інших подібних диктаторських метод. Всі такі методи роблять державу або народне прав-

ління "богом" або могутю або найвисшою силою, себто, видимим представителем Сатани, "бога цього світа", і признають, що він (сей "бог") є більше бажаний чим Всемогутній Бог. Щоби здушити і знищити свідків Єгови, котрі є правдивими слугами Бога Єгови, Римо Католицька Гієрархія і подібні їй релігійністи лущаються з "державною релігією", тією потворою, коли вигідно, і тоді та ціла товпа стає противником Бога і противником царства, мимо факту, що релігійністи називають себе представителями Господа. Релігійністи відіграють підроблену гру, щоби дістатися на верх. Ся нинішня наука о "висших властях" або висшости держави є виставлена політикером, фінанцістами та релігійністами яко знаряд щоби настрашити всіх, що стоять за Бога Єгову і Його царство і щоби обернути в нівець роботу Єгорових людей; і щоби пійти наперед з самолюбними справами ворога Божого.

Тепер погляньмо на образ: Ніхто в тій армії під Саулом не хотів стрінати Голіята в битві. Навіть одважний Йонатан не хотів. Ніхто з релігійних Ізраїльтянів не мав одваги і віри боронити ім'я Єгови і виступити проти цієї потвори, представляючої Сатану. Ясним є, що Ізраїльтяни дорожили своїм власним життям більше чим вони бажали підтримати честь і ім'я Бога Єгови. Вони не мали віри, що Бог дасть поміч і силу тому, що виступив би воювати Голіята. Вони не боліли над сим, що представитель Диявола кидав зневаги на ім'я Єгови. Ось така була сцена.

Опісля виходить молодий Давид, помазаний Богом на царя. Однак в тім часі він даліше займався доглядом отари свого отця, але в сім случаю його отець вислав з поживою до його братів, що служили в армії. Через сорок днів Филістії, з тією великою потворою Голіатом на переді, приближалися і зневажали, насміхалися, ругалися і понижували Ізраїльтянів. Прибувши на місце битви, Давид почув слова Голіята які він вивів супроти Бога Єгови. Він приніс там поживу для своїх братів. Так і Ісус Христос, Більший Давид, прийшов на землю і приніс поживу для дійсних і майбутніх слуг Божих. Молодий Давид зараз зрозумів дійсне питання, і його гнів проти ворога збудився і його ревність до Господа загорілась, і він промовив: "І допитував Давид у тих мужів, що стояли коло його: Що буде тому, хто вб'є цього Филістія, що так зневажає військо Бога?" "І промовив Давид до Саула: Нехай ніхто не впадає духом ізза оттого; раб твій виступить та й бити меться з тим Филістієм." — 1 Сам. 17: 26, 32.

Давид бажав боротись з тією потворою і побідити, щоби "зрозуміла вся земля, що є Бог в Ізраїлі". Давид мав віру в Бога, що він буде воювати за нього і тому він побідить, отже він сказав: "І взнає весь сей збір, що не мечем та списом спасає Господь, бо се війна Господня, і він оддасть вас нам у руки." — 1 Сам. 17: 47.

"Сі слова ясно бринять в ушах свідків Єгови. Тоді воружившись у свій праць і п'ять гладоньких каменів, що тичуться видимою зброєю, Давид вийшов до боротьби. Його дійсна сила була зброєю Всемогучого Бога якої він уживав в його користь. Одважно він приступив до тієї потвори, і сказав Давид до филістія: "Ти йдеш на мене з мечем, списом і щитом, я ж йду на тебе в ім'я Господа Саваота, в ім'я Бога військ Ізраїльських, що ти зневажав." — 1 Сам. 17: 45.

У сповнення цієї часті пророчого образу, те питання було поставлене наперед у 1914 р. Той рік зазначив "народження нації", себто, окороювання Ісуса Христа і початок Його царства. Як Цар світа і Суддя усіх, Він появився в храмі зараз потім, у 1918 р. Між тими роками всі народи воювали одні проти других, і приложено всі старання, щоб втягнути у боротьбу кожний нарід, без винятку. Се вже само собою виставило питання наперед: "Хто є тепер висшими властями?" Чи мав хто будь привилей або нагоду не послухати держави а слухати Бога? Лишень цілком вірні стояли за Богом і Ісусом Христом. Отже прийшла проба і всі вибрали "державу", т. є, Лігу Народів, і навіть духовенство проголосило Лігу Народів яко средство людського спасення. Се було супроти Всемогучого Бога і Ісуса Христа, і сим самим вони відкинули Христа як правильного володаря світа. Релігійністи, під проводом Римо Католицької Гієрархії, маючи велику амбіцію управляти світом, були готові зробити союз якийбудь, котрий дав би їм запевнення їх успіху. Диявол потребував героя котрий би зневажав Бога і Христа, і правдиві "висші власті", і змусити людей боятися. Такий великан або потвора був виставлений у формі "тоталітарної держави", відродження пересторичного великана, абсолютна сила котрої спочиває у диктаторі, котрий кермує цілим правительством. Та абсолютна власть в руках одного чоловіка-диктатора (представленого через Голіята), котра колись була прогнана по упадку поганського Риму, тепер знов ожила яко пам'ятник старинного часу і сили. Отже негайно опісля виступила така позатипічна потвора, "тоталітарна держава", в установленню большевицького або комуністичного правительства або держави в Росії в листопаді, 1917 р., і котре то правительство зараз відкинуло православну церкву і релігію, сконфіскувало її власности, і заявило, що релігія, — се "опіум народів". Се був визов цілій нинішній Сауловій класі, що практикувала релігію. Сі новочасні релігійністи, під проводом Римо Католицької Гієрархії, злякавшись за свої власні голови, не схотіли обняти тієї потвори у формі комуністичного правительства, і тому Диявол постарався для них такого самого позатипічного великана в иншій убранню, під ім'ям "фашизм", котрий запровадив Муссоліні в жовтні, 1922 р. і він також був установлений супроти Бога і Христа. Ся форма правительства також приписує собі "висшу власть".

Вскорі по тім, в 1933 р., та сама позатипічна потвора, убрана і названа "нацистською державою" була установа під диктатором. Римо Католицька Гієрархія, будучи провідником в сій політично релігійній грі, вхопилась за гасло, що большевизм є великою небезпекою, і тому вона стала попірати ту потвору, великана, "релігійну державу" у формі фашизму і нацизму, ціль котрої була, щоби настрашити і зібрати всіх людей під правління диктатора, і управляти світом супроти Бога і Христа, Його Царя. Тепер та сама релігійна товпа зачинає засліплювати людей кажучи, що релігія є Божою метою для спасення світа; коли ж ті, що служать Богу знають, що релігія є знарядом в руках Диявола. Отже та потвора, великий Голіат, представляв "тоталітарну державу", котра ставить державу вище Бога Єгови і Ісуса Христа, і котра приказує всім людям бути підданим "державі" супроти Бога Єгови.

* Хоть се правда, що релігійністи, як католицькі так і "протестанські", не погодилися на таких маловажних питаннях як наущення дітей, однак ці релігійністи, що становлять новочасну Саулову класу, не одважились стати супроти "державної релігії", тієї потвори, що вимагає від усіх бути підданими "державі", супроти "Всемоучого Бога" і Ісуса Христа, Його Царя. Саулова класа, т. є, релігійністи, не сміли виступити до боротьби відносно питання щодо державної висшости. Вони бачуть, що диктаторські правительства опрокидають Бога Єгову і Христа, і що такі держави заявляють себе бути "висшими властями", однак ніяка релігійна організація не сміла виступити і заявити, що Єгова і Ісус Христос є "висшими властями". Гляжачи щоби не загубити того, що вони посідають, і не маючи пошани до імя Бога Єгови, релігійністи зараз піддалися гордому привлашчуванню, що політичні, еклєзійстичні й "омерційні" володарі мають право іменувати диктатора володіти людьми. Сим чином релігійністи отверто відкинули Христа, Царя. Ті релігійністи наводили писання і виробляли різні побожні міни, показуючи "образ благочестя", але своїм напрямом вони цілком заперечили силу Бога, як Всевишнього. Релігійністи боялись, що їх власна справа була загрожена і навіть їх власне існування могло бути відобране, і через те вони вповні згодились з привлашчуванням "держави" як висшою властю, і що Бог і Христос мусіли взяти другорядне місце.

ВИЗОВ

* Як Давид, помазаний цар, прийшов до воєнного табору, так тепер Більший Давид, Ісус Христос, прийшов до воєнного табору і зібрав разом своїх вірних, і сі, з ласки і помочи Божої, є одягнені в духа і "ризні справедливости". Вони є ті, що словили образ зроблений Давидом, і вони відповіли на визов того великана-потвори. Вони не бояться великана, але вони бояться Бога і Христа і рішались служити Єгові й Христу.

Згідно із сим, в році 1922, коли Єгова виллєв свого духа на своїх людей у сповнення пророцтва Йоїла 2: 28, 29, вірний останок, під провідництвом Ісуса Христа, їх Господом, видав проклямацію, під назвою "Визов". В тій проклямації всі політичні держави були визвані показати причину чому вони зневажають і противляться Богу Єгові і Його царству, дійсним "висшим властям". В тім визові між іншими річами було сказано до всіх народів землі слідує: "Всі власті і організації, що добровільно не піддадуться справедливому правлінню будуть знищені. . . . Ми визнаємо всіх людей, народів і язиків, що люблять справедливість і ненавидять беззаконня, вільно признати, що Єгова є єдиний правдивий Бог і що олюблений Син, Ісус Христос, є Царем над царями і Пан над панамі." — Світло, Книжка 1. стор. 106-111.

* На 31 жовтня опісля свідки Єгови зачали розносити по світі сорок п'ять мільонів примірників того "Визову", котрий був переложений на многи мови і рознесений між людей, і се поставило перед людьми виразний доказ, що Бог Єгова і Ісус Христос є "висшими властями", а не та потвора яку запровадили релігійністи і інші вороги Божі.

* Опісля щороку на конвенціях свідків Єгови ухвалювали резолюції одна по другій аж сім таких резолюцій були широко рознесені, всі вони були ударом проти новочасного Голіата, "державної релігії". Вартова Башта з 1 і 15 червня, 1929 р. помістила правду, що ніякі земні володарі не становлять "висших властей", про котрі каже св. Письмо (Рим. 13: 1), і що Бог Єгова і Ісус Христос є єдиними "висшими властями". В тім часі фанатичний Мусолуні й папа, голова Гієрархії, злучили свої сили, і сей політичний наставник стався католиком, а папі привернено світську владу між народами.

* Саул, котрий представляв релігійну товпу і "чоловіка гріха", через сорок днів жив у страхі перед тим Голіатом: "І відказав Саул Давидові: Не тобі виходити проти сього филистия, щоб з ним битись, бо ти ще хлопець, а він воєнка з молодощів." (1 Сам. 17: 33) Ось так була предсказана дволичність Гієрархії. Та релігійна товпа старалась переконати всіх і сим перешкодити їм виступити до битви проти тієї потвори, і сим чином обороняти імя Бога Єгови, як се Давид вчинив. Гієрархія бажала побільшити свою силу, і добровільно зробила союз з противниками Бога і противниками Христа, і ще далше знаходиться в тім союзі. Не так річ мається із свідками Єгови, котрі, будучи цілком посвячені Богу і Його Цареві, вийшли до битви за справедливість. Так далеко, як се тичиться новочасного Голіата, то його голова цілком відрубана, і вони (свідки Єгови) не лише кажуть, але цілком рішились признавати лише Бога Єгову і Ісуса Христа за "висші власті" і слухати їх; і коли закони фашистського правительства або тієї потвори "державної релігії" спротивляться Бо-

жому законі, так вірні свідки Єгови будуть слухати Бога, а не чоловіка. І так через відкинення несправедливих законів, як примусовий привіт прапорів, і віддання честі людям, що приписує силу спасення державі або іншим речам, і через їх постійне проголошення вістки Божого царства, вони доказують, що вони стоять за Богом і Господом Ісусом Христом усякого часу. Полатипічно, ці вірні послідователі Господа Ісуса Христа, під Його провідництвом, стрінули новочасного Голіята з твердими камінями правди, і в ім'я й силі Всемогучого Бога вони опрокинули і даліше опрокидають диявольських представителів, котрі бажали відвернути їх від Єгови. Як колись филистії визивали всіх інших, і Давид промовив до них, так тепер "ноги" членів Христа промовляють до тієї потвори-Голіята і кажуть: "Ти приходиш на нас з примусовим привітом прапору, з відданням честі людям, із мечем та списом, і з щитою, але я (вірні й злучені свідки Єгови) йду на тебе в ім'я Господа сил, Бога військ духового Ізраїля, котрого ти зневажав". (1 Сам. 17: 45) Хоть той "великан" скінчився так далеко як се тичиться вірних послідователів Ісуса Христа, то однак великанські сили Сатани даліше воюють проти них і переслідують їх; але свідки Єгови, в силі Господа, даліше воюють, і з ласки Божої, справедливості перемоги в сій битві.

¹³ Ті резолюції з сімох років були проголошені із 1929 р., і від тоді та політична потвора, "зверхність державної релігії", даліше існує і отримує поклін; але треба пам'ятати, що в тім образі були і інші великани в тім краю окрім Голіята; і при кінці Давидового царювання над Ізраїлем Давидові війни, або його кривняки, повбивали сих "синів великана Рафа". (2 Сам. 21: 15-22; 1 Паралип. 20: 4-8, **анг. перек.**) Се піддає думку, що свідки Єгови мали даліше воювати по 1929 р. із подібним "великаном", і факти показують, що так річ маєтись. Як се нинішні події показують, то і інші краї скорим ходом дучаться за фашистами і вивисшують "державу" висше Бога Єгови і Його царства. В часі сього писання, то майже ціла Європа приняла "тоталітарне правительство", підчас коли Британська Імперія чим раз слабне і посувається до тієї самої системи. Кількох думаючих людей в американським уряді бачуть, як сей тоталітаризм загрозив свободі людській, і виступили словом проти сього; але Диявол гордо виставляє свого великана аж самий Господь протягне свою руку і знищить його. В теперішнім часі великі комерційні релігійністи, що посідають великі часописи, агетують за злукою всіх релігій до боротьби проти "комунізму", але фактом є, що ті часописи є засліплені до правди і Диявол уживає їх для прийняття фашизму і нацизму, щоби зліпити до купи релігійні інституції і пійти війною проти Бога і проти Його царства.

¹⁴ Нарешті Саул згодився щоби Давид виступив проти великана, але він хотів, щоби Давид

воював Сауловою зброєю. Так і сьогодні релігійністи хотять, щоби позатипічний Давид кляса уживала релігійної методи у війні. Давид не схотів. Очевидно, він був порушений так зробити, инакше його перемога була б принесла признання Саулові; коли ж Давид заявив, "що не мечем та списом спасає Господь, бо се війна Господня". Давид вийшов до битви з пастирською зброєю яку він уживав в обороні овець. Він виступив в силі Єгови і переміг. Давид каменем "ущілив филистія в чоло; і вбивсь камінь йому в лоба, так що він упав лицем на землю". (1 Сам. 17: 49) Так річ маєтись і тепер: "чоловік гріха", релігійністи, бажали б щоби свідки Єгови помирилися і прилучилися з ними в їх методи воювати комунізм, бо вони признають, що комунізм противиться їх релігійному обмані. Вони хотять, щоби свідки Єгови прийняли спосіб "католицької акції" і воювали в їх панцирі згідно з всіма іншими релігіями, котрих римо католики називають "злучені Християни". Те ім'я вони уживають для зведення легковірних людей котрих вони називають своїми "дітьми". Така зброя не пасує для свідків Єгови, і вони не будуть уживати її. Вони не будуть уживати тілесної зброї, але вони воюють після приказів Єгови, "духовим мечем", і котра то зброя є "сильна Богом на зруйнування твердинь". — 2 Коринтян 10: 4.

¹⁵ Замість прилучитися до релігійністів і зневажати Бога через признання держави за висшу власть, то свідки Єгови уживають зброї Доброго Пастира, Ісуса Христа. (Ефес. 6: 12-18) Тут розходиться о царство Єгови, котре було представлено через "камінь" (Дан. 2: 34, 44, 45); і сією пращею Його вірні слуги ціляють в лоб новочасного Голіята з великою силою і стрілою правди, яка знаходиться в Біблії, і котра то правда робить "зверхність державної релігії" цілком невідповідною, після Писань. Захисники "зверхности державної релігії" стараються знайти попертя для їх напрямку в Біблії, але коли кинути правди з Біблії, тоді їх аргументи цілком падають. Ісус Христос, яко один з "Висших Властей", і представитель свого Отця, Найвисшої Власті, взяв цілковиту контролю над вірним останком, і вони рішилися іти за їх Господом, їх Головою, Провідником і Сторожом, і вони слухають Бога, а не чоловіка.

ВРАЖІННЯ

¹⁶ Спрючі собі армії приглядалися боротьбі, котра тривала дуже короткий час, і всі бачили як молодий хлопчина переміг. Сей Давидова перемога принесла два головні наслідки: (1) Люди побачили, що Давид мав ласку і благословення від Бога, якої Саул не мав, і через те люди поставили Саула у низшій місці а Давида вивисили, і се розбудило в Саулі заздрість і ненависть проти Давида, Божого помазанника. Взагалі люди, а головню жінки, співали хвалення Давидові, а се зробило Саула вельми заздрисним. (1 Сам. 18: 4-9) І (2) перемога Давидова зараз

звернула увагу Йонатана, котрий як здається перший раз запізнався з Давидом. Рівнобійність до тієї битви і її наслідків можна бачити (1), що чесні люди вважають свідків Єгови за цілком інших від релігійоністів, котрі напогляд поклоняються Богу. Свідки Єгови не напали на ніяку особу в буквальним значінню; але вони воювали проти зневаження Божого імені, і се поставило Саулову класу у підлішій місці в умах думаючих людей. Позиція свідків Єгови проти "зверхности державної релігії", і їх одвага за Єгову і Його царство, відкрила дійсний стан Саулової класи, котра практикує релігію задля самолюбних цілей і самолюбної наживи, а не на славу Бога Єгови. Те непохитне рішення свідків Єгови служити і шанувати Бога Єгову і Його царя, і се що вони не хотять уступитися з їх позиції (занепокоїло класу Саула релігійного "чоловіка гріха".) Ся безперестанна і уперта активність свідків Єгови у несенню свідчення для імені й царства Божого і котрі то правди відкривають звідництво і дволичність релігійоністів, спричинила, що Саулова класа кидала отруєну ненависті і заздрости проти свідків Єгови. Саул хотів слави, а Давид отримав її. Релігійоністи, представлені через Саула, бажали похвали і слави і признання людського, але річеві й розумні люди бачуть, що релігійоністи є лицемірами, і тому ті люди доброї волі відвертаються від релігійоністів до Бога і Його Царя, Більшого-чим-Давида. (2) Свідки Єгови, представлені через Давида, і котрі то свідки є "ногами Його", Більшого Давида, перетерпіли великі переслідування за їх вірне посвячення до справедливої справи Господньої. Задля цієї причини вони сталися знатними і на них звернула свою увагу позатипічна класа Йонатана, т. є. люди доброї волі, "інші вівці" Господні, і тоді Свідки Єгови стрінулися з "великою громадою". (Йоана 10:16; Одкр. 7:9-17) Подив і любов Йонатана до Давида зараз ожила, і він полюбив Давида як своє життя, а Давид полюбив його. Так і подив і любов класи Йонатана була пробуджена до вірних свідків Єгови. Подібно як любов десятиох пів-братів Йосифових побудилась до Йосифа і Венямина. Від цієї точки Йонатан зачав любити Давида. Від того часу вони сталися правдивими любимицями і товаришами. Йонатан любив Давида, бо Давид був справедливий, а се показує, що він представляв класу людей, що любять справедливість і ненавидять беззаконня.

"НЕЗВИЧАЙНА РОБОТА"

"Се мало виглядати дуже дивним, що молодий хлопець побідив великана. Було се дивним і, незвичайним, щоби молодий пастушок піднявся іти до битви з такою потворою. Люди мабуть думали, що Давид самий погубить себе коли він виступив до битви. Він не лише був хлопцем, але ще і малого зросту. Годіят виразив своє невдоволення, що він мусів битися з таким незначним сотворінням: Як споглянув же

филистій та побачив Давида, то й погорджував ним, бо сей був ще хлопець, і краснощокий і принадного виду. І каже філистій Давидові: Хиба я пес, що ти йдеш на мене з ціпком? І закликав Филістій Давидові своїми богами." — 1 Сам. 17:42, 43.

"Брак довіря в Давидову здібність стрінути великана, і його дивне пропозиція се вчинити, виразив Давид старший брат по тілі, один з релігійоністів під Саулом, яко ж написано: "Як почув же найстарший брат Давидів Еліяб, що він говорить з тими мужами, то й розсердився Еліяб на Давида та й каже: Про що прийшов ти сюди, і на кого покинув тих трохи овечат у степу? Я знаю твою гординю й дурне твоє серце. Прийшов ти сюди дивитись на війну." — 1 Сам. 17:28.

"Давидові зроблено закид, що він шукав відзначення через мученицьку смерть, бо всі сподівались побачити його вбитим, так як і сьогодні многи кажуть, що свідки Єгови хотять стати "мучениками" щоби статись визначними; і тому такі люди кажуть: "Се є дивна робота якою свідки Єгови займаються, щоби зробити себе визначними." Далше і Саул, представляючи великих релігійоністів, виразив свій брак віри в Давида і його зручність стрінути великана, як се проповідники сьогодні говорять про свідків Єгови. — 1 Сам. 17:33.

"Подібно і свідки Єгови є маленькою громадою людей, котрі на погляд мають мало або і зовсім ніякої сили. Від 1922 р. ся маленька громада складалась з "молодців", що мають "видіння", многи з котрих навіть є молодці віком і в знанню правди, але всі є "молодцями" в сім, що вони є активні, щирі й ревні для Бога і Його царства. (Йоїла 2:28) Вони мають видіння Божого царства, і вони мають повну віру в те який наслідок принесе те царство проти тієї потвори і всіх ворогів Божих. Ся маленька громада молодців виступає проти тієї потвори, сотвореною і зорганізованою Дияволом і вишколеною в знанню й штуці диявольського воювання. Сі вірні послідувачі Ісуса Христа, з їх життям в своїх руках, вийшли і стали проти сатанської організації. Єгова був і є їх щитом і піддержкою, і Він кермує їх напрямом, і вони кидають просто каміння правди дані їм рукою Господньою, і ті каміння падають в назначене місце. Отже се є робота Єгового "незвичайного діла", і Він дозволяє своїм вірним свідкам брати участь в сій роботі, і вони мусять цілком вловати на Нього. Саулова класа насміхається з свідків Єгови і каже один до другого і до свідків Єгови: Ви не зможете доконати нічого. Чому вам бути такими безумними і виступати проти держави, котра вимагає від вас послушенства до закону і віддавати привіт прапоріві і практикувати людську релігію? Робота яку свідки Єгови виконують головню від 1922 р. являється бути дуже дивною. Але вона не є дивною для тих, що люблять справедливість і ненавидять беззаконня.

СПРАВЕДЛИВІСТЬ

"Чесні й ширі люди люблять справедливість без огляду хто з нею має до діла. Любимець справедливості все глядить по справедливості на справу, завжди бажає заявити себе по справедливій стороні. Хоть Давидове діло виглядало бути дивовижним для обсерваторів, то між ними був чоловік, що приглядався сій справі з неупередженим умом, і коли боротьба скінчилась, він знав де він стояв. Сим чоловіком був Йонатан, котрий безсумніву чув про Давида, але здається що він не пізнав його покіль битва не взяла місця. Саул говорив до Давида зараз перед битвою, але і він здається не пізнав Давида, тому що зараз по вбиттю великана Саул велів привести перед себе Давида: "І поспитав його Саул: Чий ти син, молодче? і відказав Давид: Син раба твого Ессея з Бетлеему." — 1 Сам. 17: 58.

"Йонатан бачив боротьбу між Давидом й Голіатом й він приглядався наслідникові з великим заінтересованням. Як здається, то він мав бути недалеко Давида коли Саул говорив до Давида: "Як скінчив же він розмову з Саулом, прихилилось серце Йонатана до його, і влюбив його Йонатан як свою душу." — 1 Сам. 18: 1.

"Любов Йонатана яка виросла нагло до Давида не була виразом співчуття між двома соторіннями, як се буває між двома полами, але се була любов "над жіноче серце". (2 Сам. 1: 26) Йонатан зараз побачив, що Давид був справедлив і боровсь за правду, і що Бог був з ним. Він спостеріг, що Давид навіть виставив своє власне життя на небезпеченство щоби підтримати славу Божого імя. Він любив Давида ради його справедливої роботи, і ся робота не виглядала бути дивовижною. Се була любов до справедливості що він указав до Давида. У серці Йонатана знаходилося те, що він пізніше виразив Саулові відносно його дійсного почування. "Він одважував душу свою, щоб убити филистия, і Господь подав усьому Ізраїлеві побіду велику. Ти се бачив і сам веселився. Про що ж тобі брати на себе гріх, проливаючи безвинну кров і вбиваючи Давида без причини?" — 1 Сам. 19: 5.

"Знаючи, що Давид був правдивий, і що він мав ласку в Бога Єгови, Йонатан любив Давида правдивою і чистою любовю, і вони були звязані тією любовю, яку показав Христос. Тут була показана любов Йонадабів, або "інших овець", котрих Йонатан представляв, до останка, котрого Давид в сій точці представляв. Любов яка існує між останком а Йонадабами, або "іншими вівцями" не є відчуття тілесне, що називають "любов", але вдійсности не є любовю. Йонадаби і остаи як люблять себе взаїмно. Їх несамолюбне посвячення один до другого є тому, що вони люблять справедливість і ненавидять беззаконня і обидви клясі виглядають і надіються дістати нічне життя через Ісуса Христа, Господа справедливості, котрий буде володіти світом у

праведності. Йонатан і Давид любили праведність, і вони представляли людей, що є дійсними любимцями справедливості.

"Сталось се на 24-го лютого, 1918 р., що перший раз вість "мільйони тепер живючих ніколи не помруть" була прилюдно проголошена, і від того часу останок і "інші вівці" зачали зближуватись разом, однак вони не пізнали себе. Се було 25 серпня, 1923 р., коли то вяснення приповіді о вівцях і козлах було дане Божим людям, і від тоді останок і "інші вівці" зближались більше, однак іще не пізнали себе. Від 1922 р. до 1929 р. запізнення одної кляси з другою збільшалося, але дійсна тотожність "інших овець" не була знана аж в 1935 р. на конвенції у Вашингтоні (Д. К.) де останок побачив, що "інші вівці" представляли "велику громаду", і що та велика громада буде все землею клясою і що вона є "співтоваришом" для останка. Тоді сталось, що любов Йонатана кляси до останка, Давидової кляси, була відкрита, і та чиста любов одні до других зачала вязати їх разом. Йонатанова кляса найперше полюбила Ісуса Христа, Великого Давида, Спасителя і Визволителя людства. Приглядаючись одвазі й ширості Божого останка занятого в його "дивовижному ділі" і показуючи духа Ісуса Христа, Йонатанова кляса (Йонадаби або "інші вівці"), полюбила горячо Давидову клясу, із чистого серця. Коли Йонатан запізнався з Давидом, тоді він шукав співтоваришити з ним. Коли "інші вівці" пізнали на правду останка, вони старалися бути співтоваришами останка, і від того часу вони стали дійсними товаришами, звязані разом чистою і широю любовю, т. є. несамолюбним служенням праведності і всім, що люблять праведність. Тут можна бачити чому останок і Йонадаби любляться взаїмно і чому вони стоять разом в рамя і боряться за справедливість під Ісусом Христом, великим і праведним Господом.

ВІДСТУПНИКИ

"Є такі люди що через якийсь час покажуть добру волю до Єгови і його слуг, але котрі не встоять у любові і не показують вірности, і такі одиниці є показані в сім пророчім образі. Саул з природи був неширим і нечесним, і в сім він представляв фахових релігійоністів, "чоловіка гріха". Саул обіцяв нагороду убійникові Голята віддання своєї дочки йому за жену. І в сій справі Саул показавсь бути крутим. Він рішивсь ужити свою дочку як вудку щоби дістати Давида боротись з филистієм і убити його. Тут знов він показав свою безаичність. Пізнійше Саул довідався, що його молодша донька Мелхола залюбилась в Давидові, отже він використав се для свого заміру. Він відмовився віддати за Давида свою старшу доньку, але згодивсь віддати йому Мелхолу, та на тій підставі, що Давид буде воювати филистіїв і принесе Саулові сотню передніх шкірочок з филистіїв. Се був хитрий план убити Давида, бо Саул ненавидів його. Очевидно Давид знав, що Саул був безчесним,

однак він згодився з сим розпорядженням, і без сумніву Господь дозволив на се, щоби зробити пророчий образ. Використавши таке розпорядження і прийнявши згадані умовини, Давид вийшов воювати ворогів Єгови і приніс Саулові 200 передніх шкірок з ворога, і то безнайменшої ушкоди для себе. Отже Саулові не вдавсь плян убити Давида. (1 Сам. 18: 15-29) Давид був чесний і поступав справедливо з Саулом, але Саул показав, що він був крutarем, показавши який напрям релігійністи возьмуть.

“Новочасна Саулова кляса, товпа релігійністів, духовників, “чоловіка гріха” не дозволяють на ніщо охоче, що чесно і справедливо належить свідкам Єгови. Если б Саулова кляса могла затагнути останка, свідків Єгови, в якусь поланку, де вони мусіли б погодитися з Дияволом і се принесло б свідкам Єгови погібель, то вони напевно се зробили б, і окрім сього вони прибрали міну побожності підчас виконання такого діла. Ціль Саула і релігійністів відкрилась в словах Саула: “Нехай не моя рука буде на йому, а рука филистіїв нехай буде на йому.” Саулова товпа не відпустить нічого свідкам Єгови що належить їм, хіба що вона є змушена до сього обставинами над якими вони не має контролю. Саулова кляса, релігійністи, бачуть, що свідки Єгови за всякий здобуток мусять терпіти. Вони входять в заговор щоби пократи їх при помочи держави, тієї великої потвори установленої супроти Бога. Вони готові на все, щоб лиш осунути свідків Єгови з дороги.

“Подружка Давида з дочкою Саула Мелхолаю поклалося бути невдоволюючим, бо не принесло ніякого очоу для царства. Воно закінчилося погордою Давида через ту гірку задля його вірної посвяти до Всемогучого Бога. (2 Сам. 6: 13-23) Сим чином Мелхола представляла тих одиниць, що на короткий час покажуть їх любов до свідків Єгови і служання служити Єгови, але опісля вони обертаються проти Господа і Його слуг, знаходять помилки в тих, що вірно служать Богу, і остро критикують їх. Ось такі є ті, що піддаються клясі Саула і мильно представляють клясу Давида. Мелхола не мала дітей, але вона виховувала діти своєї сестри, всі котрі були ганебно вивішані щоб затерти сліди злочину Саула. (1 Сам. 18: 19, 20; 2 Сам. 21: 8, 9) Вона строго критикувала Давида за се, що він танцював перед Господом коли ковчег вносили назад (до храму). Вона зробила йому закид, що се він робив аби приподобатись иншим жінкам. Вскори однак вона померла бездітна. Давид був слугою Єгови і діло його було на місці, а Мелхола щакком милилась у своїм закиді проти Давида. Інші жінки повинні брати примір із сього. Кожний слуга стоїть або паде своєму панові або Господеві, а не якійсь одиниці. — Рим. 14: 4,

ВЗАЇМНА ЛЮБОВ

“Взаїмна любов пливе від одної особи до другої, если обидві сторони люблять праведність

і ненавидять беззаконня. Їх серця є злучені для справедливої справи. Се становить несамолюбне посвячення чинити правду. Коли така взаїмна любов існує між особами, тоді один не дивиться на другого з точки тілесного погляду, але дивиться на серце і на його зовнішнє посвячення праведності. Таку любов Йонатан мав до Давида; а Давид знов любив його. (1 Сам. 20: 41) Се була взаїмна любов, тому що вони обидва посвятилися справедливості і вони чинили правду, служачи Єгови, і так вони представляли клясу людей, останка і Йонадабів, котрі посвятилися Богу Єгови і котрі показують взаїмну любов один до другого. Йонатан показав свою любов до Давида через се, що він помагав Давидові, і у своїм часі Давид як цар виразив свою любов до Йонатана через свою ласкавість до Йонатанового сина. (2 Сам. 9: 1; 21: 7) Єгова любив Йонатана і Давида, тому що вони обидва старалися іти правдивою дорогою, і в гармонії з сим є написано в Слові Божім: “Він любить справедливість і правду.” (Пс. 33: 5) Любов Бога до Йонатана, “инших овець”, є показана в сім, як Єгова розпорядив у своїм законі відносно чужоземних. (5 Мойс. 10: 17-19) Ісус Христос, Більший Давид, любив клясу Йонатана, бо вона становить Його “инші вівці”, і се є воля Отця, щоби їх зібрати в кошару. (Йоана 10: 11, 16) Помазаний останок на землі, будучи “ногами Його”. Ісуса Христа, мусить також любити клясу Йонатана, і він любить їх, доказуючи свою повність у несенню їм вістки і помагає їм у вирозумінні Божого заміру. Се далше було представлено пророком Езекиїлом через чоловіка одягненого в лінняну одежу із писарським приладом при боці його і котрий назначує шукаючих справедливості на їх чолах, себто, дати їм вирозуміння правди. (Езек. 9: 1-11) Отже правдива любов останка і кляси Йонатана показується в тім, що вони мусять стати сильно разом, і разом співтова, ишити у службі Божій і справам його царства, отже на добро одні другим.

УГОДА

“Угода — се є урочиста умова між двома або більше частями виконувати річи виражені в умовинах тієї угоди. Будучи в гармонії з справедливостю Бог Єгова похлав в ум Йонатана і Давида увійти в урочисту угоду взаїмної любови і попертя один другого. Для того написано є: “І ввійшов Йонатан з Давидом у поворотимство, бо любив його як свою душу.” (1 Сам. 18: 3) Очевидно вони найперше пожертвували звірятко і зробили урочисту угоду над тілами мертвих звірят, і та угода була, що вони мали взаїмно помагати один другому. Се угода не значила, що ті два мужі мали любити один другого задля самолюбної цілі, але вони любили один другого тому що вони йшли справедливим шляхом, і їх угода мала змусити їх ділати справедливо один другому і оминати заздрості, критики та родинні непорозуміння. Факти показу-

ють, що вони точно так зробили, на що указують слова Давида до Йонатана. (1 Сам. 20: 8) Йонатан скоро побачив, що Давид був Божим вибранцем і що він мусить любити Давида і попірати його вірно. Се признание Давидової висшости Йонатан показав накинсння на Давида своєї одежи, віддання свого меча і лука. "І взяв Йонатан верхню одєжу з себе та й оддав Давидові, до того ж і иншу одїж свою, ба й меча й лука й пояса свого." — 1 Сам. 18: 4.

Саул мав чотири сини, і Йонатан був єдиний з них, що увійшов в угоду з Давидом. Се ясно указує, що ті "инші вівці" Господні, многі з них, співтоваришили з релігійністами, але лишень ті, що мають духа Йонатана увійдуть в угоду служити Господеві і через се відорвуться від релігійністів і прилучаться до Давидової класи. Отже Йонатан представляв "велику громаду", що служить Єгови й Його царству.

Так і класа Йонатана мусить зробити угоду з Ісусом Христом, Більшим Давидом, котрий є представителем Бога Єгови. Вона мусить признати Ісуса Христа як одного з "висших властей" і за Єговою Царя, і що Єгова є найвисшою властю і тому Єгова і Ісус Христос єдині становлять "висші власті". Ісус Христос є Великим Основним і Головним Каменем Сиону, Божого царського дому. (Іса. 8: 14, 15; 28: 16) Йонатан класа не спотикається на того великого Камея, але радісно приймає Його як даного Єговою бути Головою Його столичної організації. Всі релігійністи спотикнулися на того Камея і розбилися. Угода між Йонатаном а Давидом не представляла закон угоди, ані вона не була частию тієї угоди, ані вона не була якоюбудь частию нової угоди; се була урочиста умова яка вяже Йонатанову класу до організації Єгови, котрої Ісус Христос, Більший Давид, є Головою, і котрої останок на землі є частию. Та угода показує звязане споріднення між обома співтоваришами. Йонатан, віддавши свою одєжу і свою воєнну зброю Давидові, сим приписав Давидові царські почести; признавши Його за висшого чим Йонатан. Так і "инші вівці", котрі становлять велику громаду, тепер віддають себе і свій знаряд під розпорядження Ісусу Христу на службу Божу і вповні співділають в службі виконаній під керівництвом Ісуса Христа. Нинішні факти показують що Йонадаби або "инші вівці" класа чинять ту саму річ. Господь перше відкрив своїм людям конечність зробити угоди посвяти через **Вартову Башту** з 15 серпня, 1934 р. в артикулі "Його Ласкавість". В тім артикулі (в параграфі 34) є зазначено: "Ніхто не отримає життя не зробивши угоди посвячення. Занурення у воду, се лишень символ посвячення чинити волю Божу." Таке посвячення мусить попередити битву великого дня Бога Вседержителя. Коли та битва зачнетсь, тоді буде запізно. Ті що пильно шукають смирности і справедливости; потім, як вони зробили угоду, мають обітницю Єгови, що вони будуть охоронені в часі вира-

ження Його гніву. Всі вони мусять згодитися чинити те, що є добре і правдиве і мусять ступати справедливим шляхом, если вони хотять отримати ласку від Єгови. Для цієї причини Єгова радить їм шукати справедливости і смирности.

Давида поважали люди далеко більше чим Саула. (1 Сам. 18: 6-9) Так і сьогодні останок отримує більше дійсної поваги з рук чесних людей чим великі релігійністи. Всі чесні люди знають, що релігія і релігійністи виконують обман і через се є обманниками, і вони бачуть, що свідки Єгови чесно і широко проголошують Божу вість правди. Йонатан любив Давида більше чим він любив Саула, бо він знав, що Давид був олюбленим і представляв справедливу справу. Сьогодні Йонатанова класа любить останка, "ноги його", Ісуса Христа, далеко більше чим вона любить релігійністів, бо вона знає, що останок на землі представляє великого і справедливого володаря, Ісуса Христа. Розлука між Йонатановою класою а Сауловою класою чимраз стає ширша. Всі на стороні Христа Царя мусять тепер стояти сильно разом, показуючи взаїмну любов одні до других і гармонійно служити разом, і чинячи се, вони сконечности мусять противитися Сауловій класі, т. є, релігійністам.

Саул старався підюдити і спонукати Йонатана убити Давида, але Йонатан відмовився прилучитися до сього заговору. (1 Сам. 19: 1) Йонатан звернув увагу Саулові на "незвичайне діло" справедливости яке Єгова виконував через Давида, і навів се, щоби показати, що ласка Божя спочивала на Давидові. (1 Сам. 19: 4, 5) Так і сьогодні Йонатанова класа обороняє перед духовенством роботу свідків Єгови і сильно протестує проти діл духовенства у переслідуванню свідків Єгови, і вони відмовилися співділати з духовенством в їх плянах щоби заподіяти зло свідкам Єгови. Йонатанова класа, або "инші вівці" Господні бачуть і оціняють Боже "дивовижне діло" у котрім свідкам Єгови дозволено брати участь, і вони знають що се є доказом, що Божя ласка спочиває на останку або Давидовій класі. Отже Йонатанова класа дає поміч свідкам Єгови, як колись Йонатан давав поміч Давидові. Ся правда є також поперта у приповіді о козлах і вівцях. Йонатан ніколи не одобрював Саулової ненависти проти Давида. Сьогодні "инші вівці", або Йонатанова класа мають подібний ум, і є проти тих, що переслідують свідків Єгови.

За се, що Йонатан співділав з Давидом, Саул старався убити Йонатана. (1 Сам. 20: 33) Знаючи, що Саул постановив убити Давида, Йонатан остеріг Давида о надходячій небезпеці через вистрілення стрілів після умови; і сим чином ті стріли сталися середством порозуміння і остороги. (1 Сам. 20: 18-41) Сьогодні Йонатанова класа старається охоронити свідків Єгови і остерегти їх від надходячої небезпеки. Як Йонатан уживав своїх стрілів, так сьогодні Йонатанова класа уживає своєї воєвничої зброї на

поміч свідкам Єгови. Ось так вони показують взаїмну любов одні до других і обидві класи є посвячені справедливості. Позатипічна Давидова класа себто, свідки Єгови, через якийсь час старалися зацікавити Саулову класу, т. є, релігійоністів Божою вісткою Його царства, і в сій роботі люди доброї волі були б співділали, але задля самолюбного та жорстокого серця релігійоністів, дуже малий або і ніякий поступ не зроблено. Се показує, що релігійоністам є не можливо покаятися і навернутись до Бога і Його Царя, і що нема потреби для Йонатанової і Да-

видової класи робити далші старання в їх користь. Саулова класа постановила знищити свідків і їх роботу, так як Саул був постановив знищити Давида і вганяв за ним від місця до місця. Війна вже відбувається, і останок Божий на землі мусить, в послушенстві до приказів Єгови, йти вперед і брати участь в тій війні. Що Писання показують який є властивий напрям для Йонатанової класи, т. є, "інших овесів" Господа Ісуса, взяти участь в тій війні? Чи Господь ясно показує шлях який Йонатанова класа, або велика громада, мусить узяти?

ЛЮБИМЦІ СПРАВЕДЛИВОСТІ

[Переломлено з анг. "Вартової Башти" з 1-го жовтня, 1938]

"Бо Господь справедлив, і любить правду. Лице його бачить праведника." — Пс. 11:7.

ЧАСТЬ 3

ЄГОВА СИЛ є Всемогучий Бог війни, котрий виразно зазначає у своїм Слові, що всі що люблять справедливість і служать Йому, мусять одважно стати по стороні Єгови і Ісуса Христа в війні. (Авдія 1) Ся війна є проти злучених ворогів Бога і Його царства, що були представлені через филистії в старинних часах. Новочасні филистії є робітники беззаконня, а головнo "тоталітарні держави" і релігійоністи і також Римо Католицька Гієрархія. Всі любимці справедливості мусять стати проти ворогів Божих і мусять стати сильно по стороні Єгови і Його Царя і пильно слухати Бога, а не чоловіка.

Обидва Йонатан і Давид були добрими воїнами і вміли зручно вживати лука і стрілів. (1 Сам. 18: 4; 20: 18-22, 35-38; 2 Сам. 1: 17, 18, 22, 27) Обидва вони воювали проти того самого ворога, хоть вони не воювали на тім самім фронті, а се задля обставин які перешкаджали Йонатанові бути біля Давида, або Давидові бути все при Йонатанові. Як здається, то Йонатан був великою помічю для Давида, а головнo коли він був у домі Саула. Він міг приглядатися розвоєві усіх рухів і повідомляв о сім точно Давида. Однак в часі битви Йонатан не впускав своїх рук але воював ворога аж до кінця. (2 Сам. 1: 22) Вірність Йонатана у війні проти ворога була признана Давидом пізнійше, коли Йонатан помер і коли Давид зложив пісню і научив Ізраїля співати пісню про "лука". (2 Сам. 1: 18) Навіть коли Йонатан був під юрисдикцією Саула, то і тоді він був вірний Давидові. Сі факти сильно твердять, що в рядах Римо Католицької Гієрархії, в тій сильній релігійній організації, є много людей доброї волі, чий серця є правдиві до Господа, і що вони у своїм часі стануть отверто по стороні Господа Бога і Його царя, і що многі з них тепер приглядаються напрямові свідків Єгови і тому переслідуванню яке Саулова класа стягнула на них, і дають поміч Давидовій класі. Нинішня Йонатан-класа також му-

єть бути одважна в боротьбі, воюючи за ту справу з класою Давида, проти звичайного ворога, новочасних филистіїв. Йонатан не бився з Голіатом, а в сій битві виступав Давид, а опісля Йонатан усе попірав Давида. Так і сьогодні класа Йонатана не бється з новочасною потворою, але в сій війні виступила Давидова класа; але тепер відколи класа Давидова отверто заявила себе проти новочасної потвори, то і Йонатанова класа прилучилась і воює побіч свідків Єгови, і заявляє, що Єгова і Ісус Христос є "висшими властями". Вона є також проти новочасної потвори, т. є, проти нинішньої "тоталітарної державної релігії", котра ставить державу вище чим Бога і Його Царя. Обидва Давид і Йонатан були любимцями справедливості, і тому вони стояли рама в рама за тим, що є справедливе. Останок і "велика громада" мусять чинити те с ме тепер. Для сієї причини обидві сі класи противляться усьому, що змушувало їх брататися з диявольською організацією.

Йонатан з великою небезпекою для свого життя, одвідав Давида підчас його вигнання і давав всяку поміч і потіху Давидові. (1 Сам. 23: 15-18) Ось так Йонатан показав свою віру в Бога Єгову і в Божий замір відносно Його помазанника. Хоч Йонатан мав много нагодів зрадити Давида, однак він сього ніколи не зробив. Були там такі одиниці, що зраджували Давида Саулові, указуючи йому на Давидів побутток, і в такім ділі такі одиниці представляли "лукавого слугу" класу, котра добровільно співділає з іншими релігійоністами або з класою Сауловою на шкоду свідкам Єгови. Факти показують в теперішнім часі, що "лукавий слуга" класи і Римо Католицька Гієрархія змовляються разом і прикладають старання щоби знищити роботу свідків Єгови, а до сього вживають вони всякого рода ложей і підступу. Виразний примір сього случився недавно, коли то один Ан-

дерсон виповівся з утіхою іншим як один Салтер і інші члени римо католицької товпи зробили заговор і сподіються вскорі виконати їх заговор через якесь явне діло проти свідків Єгови, а головню проти урядників Товариства Вартової Башти і Брошур. Бог предвидів і предсказав сю злобу наперед і остеріг своїх людей сьогодні. Як Йонатан одвідував Давида і потішав його, так і "інші віви", представлені через Йонатана, одвідують останка і потішають їх коли вони знаходяться у в'язниці або в часі їх переслідування. (Мат. 25:34-40) Ті "інші віви" як і Йонатан знають, що справа свідків Єгови піде наперед і вони признають, свою другорядну позицію служення з Божими помазаниками. — 1 Сам. 23:17, 18.

Йонатан зробив угоду з Давидом на життя, себто, щоб Йонатанів дім або потомки могли пережити і оминуть справедливу відплату яка мала впасти на дім Саулів за мильне переслідування Давида, Божого помазаного царя. (1 Сам. 20:13-17, 42; 18:3; 23:18) Така угода була подібна до утєчи ненарочного убійника до міста прибіжеша щоб дістати охорону і прибіжеша. (4 Мойс. 35:6-25) Подібно Габаоні зробили угоду з Йозеєм щоб спасти їхнє життя. (Ісуса Нав. 9:3-21) Хоть Йонатан був убитий в битві нім Давид прийшов до сили як цар, однак ся угода між ними була зацвєненням, що дім Йонатанів мав пережити і Його потомки не мали бути знищені за гріхи Саулові. Подібна обітниця була зроблена в користь Йонадаба. (Ерем. 35:15) Ось так кілька пророчих образів попирають одні других щоб запевнити Божих людей о Його замірі схоронити велику громаду і її потомків. Хоть Йонатан погіб у битві, то однак по нїм лишився Його син. (2 Сам. 4:4) Давид вірно стояв при своїй угоді з Йонатаном і заощадив життя Саулового внука, Йонатанового сина. (2 Сам. 21:7, 8) Сє ясно показує, що хотия декотрі з Йонадабів або "інших овець" можуть бути повбивані рукою ворога перед або підчас Армагедону, то однак многі з "інших овець" Господніх, представлені через дім Йонатанів, дістануть охорону і переживуть через Армагедон і Єгововів Виконатєль не буде ділати проти них. Треба памятати, що Єгова сказав до людей доброї волі: "Шукайте справедливості, шукайте смирності; може хоч ви оцілієте в день гніву Господнього." (Софон. 2:3) Можливо, що ви будете один із тих, що знайдете охорону. Сє пророцтво показує, що декотрі одиниці, а можливо і многи, знайдуть таку охорону. Если хтось останеться послухним Господеві й буде шукати смирності і справедливості, то він може дістане охорону від смерті; але если він умре вірним, то Господь воскресить його з мертвих в недовзі.

Йонатан поклонявся Єгови в душі й в правді. Він не пішов за Саулом в спіритизм або демонізм. (1 Сам. 14:6-10, 12; 19:4, 5) Так і кляса Йонатана сьогодні оминає спіритизм і демонізм

і посвячується щиро чинити волю Єгови. Вони поклоняються Єгови в душі й в правді через повне послушенство до волі Божої. Йонатан чинив що він міг щоб зміцнити Давидову руку в Господі, і нема сумніву, що Йонатан належить до тієї "тєми свідків" котрі через свою віру в Бога угодили Єгови і повмирали вірними слугами Всевишнього. (Жид. 11:39; 12:1) Сьогодні Йонатанова кляса пізнала те ім'я і його значіння й заміри Єгови, і вона посвятилаєсь Богу і Його царєві. Вона не хоче йти за звідничим впливом релігїоністів. Вона показує свою віру й вірність до Єгови і Його царства, і за сє Добрий Пастир збирає їх в одну велику кошару Єгови.

СПОРІДНЕННЯ

Йонатан мав властивий погляд о своїм спорідненню до Господніх помазаників, бо розумів, що правління або царство не належало до нього, але що Давид був помазаний Господом на царя. Йонатан не був захоплений ані не заважував Давидові що він мав висшу позицію. Йонатан тішився тим, що він був ширим і правдивим любимцем Давида і його приятелем і що він міг співділати з ним. Так і "велика громада" тепер, люди доброї волі, не бажують позиції останка, ані вони не є заздрісні помазаникам, що вони займають висшу позицію в організації Єгови. Вони бачуть, що помазаники беруть участь в Спомині, показуючи сям, що вони є в угоді з Ісусом Христом умерти з Ним, і будучи вірними, їм обіцяно що вони будуть царювати з ним; і вони бачуть, що велика громада не має сього привилею, але що вона радується чинити те, що Господь дає їй до чинення, і з радістю вона роздумує над вічним щастям і благословєствами які Єгова має для тих, що всякого часу вірні Йому і Його царству. "Інші віви" тепер радісно співділають з помазаниками як співтовариші, любимці й приятелі. Вони радіють сям, що помазана Давидова кляса провідничить тепер, і вони радісно йдуть за нею до служби, виконуючи їх розумне служення Господєві. (Рим. 12:10; Филип. 2:3) Йонатанова кляса тримається останка, та не задля полу або тілесної любові, але тому що вона любить Бога і Його царство. Вона любить справедливості і ненавидить беззаконня, і через те Бог Єгова і Ісус Христос люблять її. Вона є подібна вірним старинним мужам, що не були заздрісні слави яку мав дістати Христос, котру то славу вони бачили вірою в будуччині. (1 Петр. 1:10-12) "Інші віви" або Йонадаби мають вирозуміння о царстві Єгови, і вони радуються бути співтоваришами Божим помазаникам і так вони стоять перед престолом Божим, спільно співають хвалення Всевишньому і Його Христу. — Одкр. 7:9, 10.

ВІРНИЙ

Йонатан умер в битві коло гори Гелбої з рук филистїїв; і хоть він умер близько Саула, Йонатан не воював за Саула, але воював за справи

Ізраїля, Божих завітуючих людей, і за славу Божого імя. (1 Сам. 31:1-6) Се однак не значить, що ніхто з великої громади не пережить Армагедону; але се значить, що декотрі з Йонатанової класи можуть умерти а знов інші лишитися, як се повисше сказано. Часть образу показує, що класа Йонатана, если треба, мусить бути вірна аж до смерти. Вона не є "менше вірною класою" як се колись було сказано, але вона мусить посідати віру подібну до членів царського дому Божого. Вона не може миритися з ворогами, але мусить бути віддана цілком Єгови й царству. Йонатан умер вірним до Єгови і до свого олюбленого товариша, Давида, і він боронив Давида і його справедливую справу через усі дні його життя. Йонатан бачив, що Самуїл пророк і навіть Бог Єгова відреклися Саула, і що Бог вибрав Давида, і тому Йонатан остався правдивим Давидові й правдивим завітуючим людям, аж до смерти. Велика громада має подібне видіння і чинить так само.

* Саул старавсь показати, що він воював проти звичайного ворога за Божих людей, але в дійсності Саул воював задля своєї охорони проти Божого помазанника Давида. Так і сьогодні, новочасна Саулова класа, "чоловік гріха", т. є, духовенство і "лукавий слуга" класи, називають себе бути по стороні Бога, однак вони воюють за свою власну охорону і проти Божих помазанників. Саул старався показати, що вірний пророк Самуїл співділав з демонами; і се показано сим, що Саул ходив на ради чарівниці в Ендорі й старався викликати Самуїла з мертвих. (1 Сам. 28:5-25) Новочасне духовенство отверто звернулося до спирітизму і старається показати, що Бог є в злучі з демонами; а се вони роблять через научення, що мертві живуть, і що медіи на землі можуть порозумітися з помершими. Майже усі релігійністи навчають, що "смерти нема", що є дожею Сатани, і співдіяльність з демонами. Саул ставсь ворогом Бога і за се він погіб ганебно. "Чоловік гріха", духовенство і "лукавий слуга" класи, є ворогами Єгови і мусять погинути, і тому в писаннях вони є названі як "син погібелі", котрі були представлені через Юду. Йонатан тримав себе далеко від усяких заговірників проти Давида. Так і сьогодні люди доброї волі, Йонатанова класа, тримають себе вільними і здалека від усяких плянів і заговорів духовенств і "лукавого слуги" класи щоби пошкодити Божим помазаним людям тепер на землі. Саме життя-існування Йонатанової і Давидової класи є звязане разом, і вони є правдиві любимці справедливості і тому Бог любить їх. Вони є дійсні приятелі й любимці. Сі великі правди повинні допомогти останковій й Йонатановій класі побачити їх привилей і задачу тепер помагати собі взаємно в сій справедливій справі.

"ДИВОВИЖНЕ ДІЛО"

* Єгова заявив свій замір доконати "своє діло дивовижне" в часі полагодження великого

питання між ним и ворогом. (Іса. 28:21) Ся важна подія була передсказана в сім пророцтві відносно "любимців справедливості". Ізраїльтяни були Божими завітуючими людьми, на котрих Єгова поклав своє імя. Саул був їх царем, котрого Ізраїльтяни вибрали собі. Сьогодні "Християнство" називає себе народом Божим, і декотрі з них обіцялись чинити волю Божу і через те є в угоді з Богом. Новочасне "Християнство" було представлене через Ізраїльтян, а Саул представляв духовенство з котрого складається "чоловік гріха", "син погібелі". Коли Бог полишив своїх завітуючих людей Ізраїльтян, і їх помазаного цара, Саула, і позволив безбожним поганам, филистиям, збурити їх, то се виглядало для Ізраїльтян дуже дивовижним ділом. Се в дійсності було вираження Єгового неласкавого гніву проти невірних Саула і проти невірних членів його дому, і він виразив сей присуд через знищення засуджених. (1 Сам. 31:1-10) Через майже тридцять дев'ять років Бог чекав на виконання сього присуду, і між тим часом Він дав нагоду Саулові йти до повної міри мотуза і сим чином зновни показати себе ворогом Бога. (1 Паралип. 10:13,14) Коли Єгова в недалекій будучності погубить "чоловіка гріха", "сина погібелі", і всіх прихильників його, то се буде виглядати дуже дивовижним ділом для всіх людей, що не є в гармонії з Богом Єговою. Се буде початок Армагедону, і він буде продовжатися аж усі вороги будуть знищені.

"При виконанні Єгового типічного дивовижного діла проти Саула і Ізраїля, т. є, у битві коло Гелбої, Йонатан також помер з причини обставинів а не задля недбалства або невірності своєї. Йонатан остався правдивим і вірним Давидові, помазанникові Єгови, аж до кінця. Так і інші вівці остануть правдиві й вірні Христу і останковій його тілі аж до кінця, хоть декотрі з них можуть умерти в Армагедоні. Йонатан не міг знаходитися в ніякій іншій місці окрім на фронті битви, воюючи проти филистіїв, і сим він показав свою віру в Боже царство. Він не був відвічальний за невірність інших, се задля їх невірності, а головню Саула, що спонукало Йонатана взяти місце в битві. Йонатан не впливав Божому дивовижному ділу проти Саула, але воював проти товпи, що зневажала Боже святе імя; і упадок Саула і кінець його царювання очистили дорогу для Давида статися правильним царем, представляло початок битви Армагедону, коли "надзвичайне діло" буде виконане проти релігії й релігійністів.

"Є се вельми інтересна річ застановлятися над фронтом який сотворили дві протинні собі армії, і щоб се мож лекше розбирати, тут подіємо малюк.

"Порівнай сей фронт з лінією битви коли Гедіон побідив Мидіянів. Перед своїм нападом вночі на ворога Гедіон розложив табір коло криниці Гарода. (Суд. 7:1) "Гелбої" значить "кипяче жерело" і здається відноситься до тієї

самої криниці де Гедіон розложив табор. Саул розложив також свій табор "коло криниці під Езреелем". (1 Сам. 20:1) Саул, маючи наввазі ту позицію яку Гедіон займав в часі битви, мабуть надіявся, що така сама позиція забезпечить йому перемогу. На другім боці долини Езреель знаходилось місто Аендор, де Саул ходив до чарівниці й через ню радився демонів. Філістії знов розложилися коло Сонам, при горі Морей, в тім самім місці де колись Мидіяни були отаборилися. (1 Сам. 28:4) Та нім розпочалась битва, "Філістії пішли в Езреель", т. є, вони поступили з своєю армією наперед. (1 Сам. 29:11) Се поставило філістійську армію між Сонами а Езреелем. (Ісуса Нав. 19:18) Та лінія битви знаходилась зараз на схід не далеко Мегідо. (Ісуса Нав. 17:11) Табор Ізраїльтянців знаходився недалеко міста Езреель, де цар

Егуй довершив свого діла над лукавою старою облудницею, Езабелею, (2 Цар. 9:30-37) По битві мертве тіло Саулове було повішене на мурах міста Бетсан, котре знаходилось на східній частині гори Гелбої. Если Саул числив на позицію яко запевнення перемоги для Ізраїльтянців, то наслідки були як раз протилежні в порівнянні з наслідками які випливали з битви Гедіона з того місця. Саул потерпів у битві коло Гелбуї, і ціла ся справа виглядала для Ізраїльтянців як дивна отже останок з них зачав утікати. Саул і його сини були повбиті. (1 Сам. 31:1-6) Наслідки цієї битви принесли Ізраїльтянам збурення і переїжджання.

¹² Йонатанові не вільно було воювати проти Саула, і тому він, як і Давид полишив пімсту проти невірною Саула в руках Божих. Тоді Йонатан воював проти ворогів Божих, Філістіїв. Новочасна Йонатан кляса, велика громада, не є уповажнена уживати насильства проти духовенства і інших, з котрих складається "чоловік гріха". Їх припорушення є впертись зневажати які впали на ім'я Єгови через проголошення правди Слова Божого проти всіх, що зневажають Його ім'я, і сим чином вони воюють проти Божих ворогів. Як Йонатан так і Давид відмовилися зробити якебудь насильство проти Саула.

(1 Сам. 24:1-22; 26:5-24) Се показує, що ані останок ані "інші вівці" не можуть уживати насильства проти релігійоністів і інших. Певний чоловік явивсь перед Давидом і признався, що він убив Саула коло гори Гелбої, і він надіявся за се якоїсь ласки від Давида; однак він вельми завівся у своїй сподіванці. — 2 Сам. 1:1-16; 4:9,10.

¹⁴ Ніхто з Філістіїв не міг приподобатись цареві Давидові за убиття Саула і Йонатана, і сим чином отворити дорогу для Давида статись царем. Так і в Армагедоні, ніхто з новочасних філістіїв, політичної товпи, і ніхто з послідователів потвори, "союзу державної релігії", не може знайти ласки в Ісуса Христа, Більшого Давида, через спалення "великої облудниці". (Одкр. 17:16,17) Ані замір філістіїв не був помагати Давидові у боротьбі проти Саула, а радше їх замір був зневажати Боже ім'я. Се можна доказати фактом, що пізніше філістії старалися знищити Давида. (2 Сам. 5:17-25) Се показує, що по упадку релігії й релігійоністів з початку Армагедону, політична і торговельна та релігійна товпа, що була представлена через філістіїв а головню через Голіята, стала проти свідків Єгови. Наслідок буде цілковите очищення ворогів Єгови; всі бо вони повернуть у пороки.

ВІДКИНУТИЙ КАМІНЬ

¹⁵ Той пророчий образ предсказав відкинення Ісуса Христа, головного Камня і Основи Сиона, через релігійоністів і їх союзників. Останки з Саулової армії, і також філістійської, далше уживали всякого можливого средства щоби перешкодити Давидовому правлінню над Ізраїлем. Тоді настала довга війна між домом Саула а домом Давида, котра тривала через сім і пів роки; але Давид переміг в тій війні. (2 Сам. 3:1-6) Ось так було показано, що послідователі Саула, і філістії, представляли послідователів релігійоністських провідників, включаючи і політиків, комерційну товпу, і також радикальний чинник, всі котрі відкинули Ісуса Христа як Царя і правильного Володаря світа. Давид, типічний камінь (помазаний цар), був образно положений як цар в Сионі коли Давид зламав твердиню Сиону, відобравши її від поганських Евузіїв. (2 Сам. 5:6-9) Там Давид привіз ковчег Божого завіту і установив його на горі Сион, представивши сим організацію або домування Єгови. — 2 Сам. 6:12-19.

ВІРНА ГРОМАДА

¹⁶ Велика громада мусить доказати свою вірність до Єгови і до Його помазаного Царя, Ісуса Христа, і мусить доказати що вона є правдивою приятелькою "ніг" членів Христа. Се показано через напрям взятий Йонатаном і Давидом. Йонатан зробив угоду з Давидом, бо він знав, що Давид був на справедливій стороні, і він дотримав своєї угоди в очах Божих, перед котрим угода була зроблена. (1 Сам. 20:8-17) Йонатан

також був проти диявольської релігії а за Єгови, і се показано фактом, що він назвав свого сина Мемфівостей, котре то ім'я значить "розгнаний сорому", себто, той що опрокидає соромні річі, Баала або диявольську релігію, що зневажає ім'я Єгови. Йонатан був правдивим поклонником Єгови. Після 1 Паралипомена 8: 34 Йонатанів син Мемфівостей був названий також Меріб-баал, що значить "бунт проти Баала"; і се показує, що Йонатан був проти диявольської релігії; і через те Йонатанова кляса сьогодні, ті що становлять велику громаду, є проти релігії, бо релігія походить від Диявола і зневажає ім'я Бога Єгови.

¹¹ Йонатанів син, Мемфівостей, був п'ять років віку, коли його отець Йонатан зів'язав убитий (2 Сам. 4: 4); і через сім і пів років опісля почилась безперестанно війна між послідовцями Саула і Давида, і при кінці тієї війни Мемфівостей був лишень дванадцять років віку. Будучи також калікою на обидві ноги, він не міг взяти участі у війні проти Давида. Окрім цього Мемфівостей був вихований через одного з покоління Манассого, котрого ім'я було Махир, котрий показав свою вірність до Давида. (2 Сам. 9: 3-5, 13; 17: 27-29) Отже виглядає, що Йонатанів син, Мемфівостей, був вільний від упередження проти Давида. Очевидно він ступав слідами свого отця і любив Давида, бо він бачив, що Давид був справедливий і поклонник Всемогучого Бога. Давид не забув своєї угоди з Йонатаном; і коли війна скінчилась, Давид зачав розвідуватись хто полишився з дому Йонатанового, його олюбленого товариша, і сим чином Давидові звернено увагу на Мемфівостей, і тоді цар привернув Мемфівостейові все, що він загубив через мильний напрям Саула. "І послав цар Давид і повелів забрати його з Лодбарузу дому Махироваго Амміеленкового. Приступивши ж перед Давидом Мемфівостей Йонатаненко, Сауленко, упав ниць і поклонивсь. І рече Давид: Мемфівостею: і відкаже він: Ось раб твій! І рече до його Давид: Не бійся; хочу я змилосердитись до тебе задля твого батька Йонатана і вернути тобі всі поля твого діда Саула й ти їсти меш хліб по всяк час у могого стола." — 2 Сам. 9: 5-7.

¹² Потомки Йонатана показали їх признання і оцінення Давида як правельного царя Ізраїля. (2 Сам. 9: 7, 8; 19: 27, 28) Коли цар Давид терпів, тоді й потомки Йонатанові терпіли, як співтовариші терплячого. (Жид. 10: 33) Потомки Йонатана, від його сина Мемфівостей, існували що найменше десять поколінь по Мемфівостейові. Се показує, що вони були в ласці за вірність їх предка. — 1 Паралип. 8: 34-40.

¹³ Привернувши всі втрати домові Йонатана, котрі то втрати були спричинені через лукавий напрям і упадок Саула, Йонатановій клясі тепер дозволено тішитися привілеями, котрі духовенство і "лукавий слуга" кляси втратили, — а се працювати для Єгови і Його царства. З причи-

ни їх мильного напрям вони втратили сей привілей. Ті ж представлені через Йонатана і його дім, що люблять праведність, є уподоблені до "дівич", або співтоваришок невісти Царя, що увійшли в ласку Єгови в палаці Царя. (Пс. 45: 14, 15) Сі також ідуть їх духовий хліб з Господнього стола, як і Мемфівостейів з стола Давидового. Схоронення життя Йонатанових потомків через многі покоління представляло, що хоча деякі з великої громади можуть повмирати нині Армагедон скінчиться, то однак Йонатанова кляса, себто, члени великої громади, переживуть Армагедон як кляса, і по Армагедоні будуть "плідні й множитися", а їх потомки будуть тішитися благословенствами з рук Більшого Давида. Се також може представляти, що милі й послушні діти Йонадаба або Йонатана кляси, котрі є послушні справедливості, можуть бути охоронені підчас Армагедону, і тоді будучи вірними Єгові й Його Цареві, будуть навіки благословенні Господом. Велика громада, або Йонатанова кляса, повинна тепер постаратися щоб їх діти були навчені правди про Єгову і Його царство і то від їх молодости вони повинні вчитися любити праведність а ненавидіти зло, і служити Єгові й Його Цареві. Йонадаби, що мають діти, є відповідальні за навчання своїх дітей, що вони повинні пильно виконувати а не занедбувати їх привілею і відповідальності. Нехай вони навчають дітей розуміти, що если вони хочуть жити і бути благословенні Богом, то вони мусять любити праведність і робити те, що справедливе, що Бог Єгова є справедливий, що Ісус Христос є правильним володарем світа, і що всі мусять прийти під Його володіння добровільно если вони бажають мати Його благословенства.

¹⁴ Були там і інші, що колись йшли за Саулом, але у своїм часі полишили його і перейшли на сторону Давида, навіть в часі коли Давид ховався від Саула; а се вони зробили тому, що вони бачили, що Давид був вибранцем Єгови, і через те був справедливим. (1 Паралип. 12: 1-7) Коли Давид відпочивав у своїй твердині у пустині, де він перебував тимчасово, тоді прийшли до нього люди з Саулової організації. "А й з Гадів перейшли до Давида в неприступне місце в пустині люде мужні та войовничі, озброєні щитом та списом, видом із лица як леви, прудкі, як серни на горах. Перший Езер, другий Обадія, третій Еліяб, четвертий Мишманна, пятий Еремія, шестий Атай, сьомий Елиел, осьмий Йонахнан, дев'ятий Елзавад, десятый Еремія, одинадцятий Махбанай. Вони з синів Гадових — гетьмани в війську: менчий над сотнею, а більший над тисячею. Вони то переплили через Йордан першого місяця, коли він саме розливається з своїх берегів, і порозганяли усіх, що жили по долинах на схід і захід сонця. Прийшли так само й з синів Беняминових та Юдиних в твердиню до Давида. Давид вийшов їм на зустріч і промовив до їх: Коли ви з миром прийшли до мене, щоб мені допомагати, то нехай бу-

де моє серце одно з вашим серцем, а коли на те, щоб підступом видати мене ворогам моїм, — бо нема несправедливості в руках моїх, — то нехай Бог батьків наших бачить і судить. І вийшов дух у Амасая, що передував між трийцятьма, і він промовив: Ми твої, Давиде, й з тобою, сину Іссів; мир тобі й мир твоїм помічникам; тобі бо допомагає Бог твоїй. Тоді прийняв їх Давид і поставив їх на чолі війська." — 1 Паралип. 12: 8-18.

"Сі сильні мужі, як Йонатан, здається ясно представляли велику громаду, що вийшла зі всіх поколінь, людей, народів і мов, і показують їх любов до Бога і Його помазаного Царя, Ісуса Христа. Факти показують, що навіть тепер многи приходять до "ніг" членів Більшого Давида і стають з помазанниками по стороні справедливості, ставши сильно на стороні Єгови і Його Царя. Ось велика громада виходить наперед.

"Коли Давидові сказано йти до Геброну, де він мав бути установлений як цар над Юдеєю, многи інші прийшли до нього і прилучилися до його сил. (1 Паралип. 12: 23-38) Певним є, що ті пророчі образи були записані, щоб показати, що тепер знаходяться люди доброї волі до Бога, і що вони мусять тепер йти до Більшого Давида, Ісуса Христа, і поставити себе під Його розказ, і се вони зроблять нім Армагедон переїде. Вони не можуть прийти до нього з подвійним або непевним серцем, але мусять прийти всеціло, признавши Ісуса Христа як великого Помазаного Царя і Єгового Виконателя і Оправдателя. Вони мусять признати Єгову і Ісуса Христа за "висші власті", котрій всі мусять підлягати, если вони хотять жити. Се вони мусять зробити мимо "тоталітарної держави", що ставить земну владу вище над Єгову і Його царство. Се питання тепер ставить ся перед людьми, і хто бажає жити, мусить зробити свій вибір і служити Богу і Його Цареві, Ісусу Христу.

РИДАННЯ

"Як здається, то коло битви Гелбої, що представляло почин Армагедону, Саул представляв Божого помазанника з початку битви Армагедону, хоч самий Саул в тім часі був відкинутий Богом. Тут не треба зважати на Саулову особу, але його місце яке він займав як помазанник над Божими завітуючими людьми. Особенности не можуть входити в сю справу, і тут як Саул так і Йонатан відігравали їх части в пророчім образі, котрі будуть мати сповнення в Армагедоні. Треба вважати, щоб ми не помішали тепер сих образів, думаючи, що если якась особа відіграє якусь частку, то вона мусить відігравати її через цілу драму.

"Звіт прийшов до Давида, що Саул і Йонатан були повбивані: "І зложив Давид плачевну пісню над Саулом і над його сином Йонатаном." (2 Сам. 1: 17) Сей плач Давида, як се показано двайцять першим вершиком в тій самій голові, не був за Саулом як за невірним чолові-

ком; але він плакав за втраченим місцем помазанником Єгови яке зневажили і знеславили не-обрізани филистії, вороги Божі. Филистії були проти Бога і представляли противників Бога і Його царства, і сей плач показує, що яке б то нещастя не впало на помазанників і їх співтоваришів з рук ворога, то сконечности се приносить смуток для тих, що полишилися вірними. Тому що Йонатан с. о. яв за справедливістю і був вірний до Бога і до своєї угоди з Давидом, і Давид любив його як свою власну душу, і через те Давид оплакував смерть Йонатана, про котрого він говорив з зворушенням. Дивлячись на справу як на пророчий образ, можна бачити, що з початку Армагедону деякі помазанники "помруть у чоботах", т. є. будуть повбивані ворогами Божими підчас коли вірні з останка будуть виконувати їх задачу, і також деякі з "інших овець", велика громада, представлена через Йонатана, будуть повбивані в подібний спосіб через ворога, і се буде становити заяву їх стійности до Бога і відповідь на ложний закид Сатани проти Бога Єгови і Його слуг на землі. Смерть вірних підчас виконання їх задачі спричинить плач зі сторони тих, що остануться живими, але вони не будуть сумувати як інші, що не мають надії. Вони відчують великий справедливий гнів і смуток задля того що заподіє їм ворог. Ми знаємо, що вірний останок мусить перемінитися з людського стану на духовний і деякі з них можуть перемінитися в миг ока підчас їх активності в боротьбі з ворогом, і можуть впасти від важкої руки ворога; але про таких вірних написано є: "Блаженні мертві, що в Господеві вмирають віднині." (Одр. 14:13) Вірний останок, що так помре, буде мати негайне воскресення. Також воскресення вірних Йонадабів, що так помруть, буде певне. Взаємна любов яка існує між помазаним останком і "іншими вівцями", або великою громадою, є показана в пророчім образі у

"ЛІСНІ ПРО ЛУК"

"Давид зложив і співав сю похоронну пісню про свого любого приятеля Йонатана і про помазане місце для царя. "І зложив Давид плачевну пісню над Саулом і над його сином Йонатаном, і повелів навчати синів Юдиних [співати про] лука, як се написано в книзі праведного." — 2 Сам. 1: 17, 18, Ротергам.

(Дальше буде)

(Продовження з стр. 2)

рік журналу Вартова Башта, книжки-Вороги або котра небудь інша книжка, й книжечка Вісній Правду — всі три річі за \$1.00. Ся оферта стичється до кожної мови в котрій входить журнал Вартова Башта, отже ся кампанія буде міжнародною й все-світною. Кожний читач Вартової Башти що опікує її дійсною вартістю як рівнож потреби тої духовної поживи для всіх людей доброї волі, охоче возьме участь в сій 4-місячній праці. Если хто ще не знаходиться в зборі з'організованім до служби, такий нехай піде до сього бюро о посарання на сю кампанію. Всі вістники повинні приготуватись на сей період праці. Всі є прошені за-сидати місячний рапорт з сєї праці.